

РЕШЕНИЕ

№ 269

гр. Пещера, 11.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕЩЕРА, III ГР. СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РОСИЦА ИЛ. ВАСИЛЕВА

при участието на секретаря Евелина Н. Генинска
като разгледа докладваното от РОСИЦА ИЛ. ВАСИЛЕВА Гражданско дело
№ 20235240100205 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на М. А. Г. против Е. Е. Г., с която е предявен брачен иск с правно основание чл. 49, ал. 1 от СК за развод, поради дълбоко и непоправимо разстройство на брака, без произнасяне по въпроса относно вината. Ищецът М. Г. твърди, че с ответницата Е. Г. са сключили граждански брак на 27.09.2019 г. в Кметство с. Исперихово, общ. Брацигово, както и че двамата нямат родени или осиновени от брака деца, за които да се грижат. Сочи, че в края на месец август 2022 г. ответницата заминала заедно с родителите си в Германия, като уведомила ищеца, че не иска да живее повече с него, тъй като родителите му се намесват в отношенията им. Интересите и вижданията между страните били много различни и между тях често възниквали спорове и кавги. От края на месец август 2022 г. ищецът и ответницата били във фактическа раздяла и не осъществявали никакви контакти. Никой от двамата не искал да положи усилия за запазване на брачната връзка и нямал желание тя да продължи да съществува. Ищецът твърди, че отношенията им с ответницата са дълбоко и непоправимо разстроени и бракът им съществува само формално. Сочи, че с ответницата нямат семейно жилище, че няма претенции за издръжка от съпругата си, както и че не е съгласен след прекратяване на брака ответницата да продължи да носи неговото фамилно име.

Моли съда да постанови решение, с което да прекрати брака им с ответницата, без да се произнася по въпроса за вината и да постанови след развода ответницата да носи предбрачното си фамилно име „Веселинова“. Ангажира писмени доказателства. Формулира доказателствени искания. Не претендира присъждане на разноски.

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор на исковата молба от ответницата Е. Е. Г., в който сочи, че двамата с ищеца са съпрузи и от брака нямат родени или осиновени деца. Твърди, че в началото отношенията им се развивали нормално, но впоследствие охладнели, загубило се взаимното уважение и доверие помежду им и така се стигнало до фактическата им раздяла в края на месец август 2022 г. Оттогава двамата не поддържали никакви контакти и никой от тях не желал да положи усилия за запазване на брачната връзка. До неразбирателство между съпрузите се стигнало благодарение на това, че заживели с родителите на ищеца и те се намесвали в техните отношения. Съпрузите имали различни виждания и интереси и в тази връзка възниквали конфликти между тях. Бракът между страните бил дълбоко и непоправимо разстроен и съществувал само формално. Ответницата сочи, че няма претенции за издръжка от съпруга си, както и че двамата нямат семейно жилище, което да бъде предоставено за ползване на някой от тях.

Моли съда да постанови решение, с което да прекрати брака им с ищеца, без да се произнася по въпроса за вината и да постанови след развода тя да носи предбрачното си фамилно име „Веселинова“. Формулира доказателствени искания. Не претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание ищецът поддържа исковата молба и моли съда да прекрати брака му с ответницата, без произнасяне по въпроса за вината. Твърди, че е налице дълбоко и непоправимо разстройство на брака, без изгледи за заздравяването му. Излага, че от лятото на 2022 г. двамата с ответницата са във фактическа раздяла, че оттогава не поддържат никаква връзка, както и че бракът им съществува само формално.

Ответницата Е. Е. Г., редовно призована, не се явява в съдебно заседание. Изпраща процесуален представител – адв. М. К. – З., надлежно упълномощена с изрично пълномощно по делото, която моли бракът между страните да бъде прекратен, като дълбоко и непоправимо разстроен, както и да бъде постановено след развода ответницата да носи предбрачното си фамилно име „Веселинова“.

Съдът, като взе предвид разпоредбите на закона, становището на страните и събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 12 и чл. 235, ал. 2 от ГПК, намира за установено от фактическа страна следното:

От приетия като писмено доказателство по делото препис-извлечение на акт за сключен граждански брак от 21.02.2023 г. на Община Брацигово, издаден въз основа на Акт за сключен граждански брак № 0010/27.08.2019 г., съставен в с. Исперихово, общ. Брацигово, обл. Пазарджик, се установява, че страните са съпрузи, сключили граждански брак на 27.08.2019 г. в с. Исперихово, общ. Брацигово, обл. Пазарджик.

Преди брака съпругата е носила фамилното име „Веселинова“.

Няма спор между страните, а и от служебно извършени справки за

предоставяне на данни по реда на Наредба № 14/18.11.2009 г., се установява, че съпрузите М. А. Г. и Е. Е. Г. нямат родени от брака деца. Безспорно е между страните, че нямат осиновени по време на брака деца.

Не е спорно между страните, че нямат семейно жилище, тъй като по време на съвместното им съжителство през брака са живели на квартира.

За изясняване на фактическата обстановка по делото в качеството на свидетел е разпитана Мария Захариева Г., чийто показания съдът кредитира като обективни, логични и непредубедени. От казаното от свид. Мария Г. се установява, че от лятото на 2022 г. страните не живеят заедно, че отношенията между ищеца и ответницата са охладнели и между двамата липсва уважение. Свидетелката Мария Г. излага, че по време на съжителството ѝ с ищеца, ответницата не се отнасяла добре нито с него, нито с родителите му. Откакто ответницата си събрала багажа и напуснала ищеца, същата не желаела да се среща с него и не поддържала никакви контакти със съпруга си М.. Според свид. Мария Г. ответницата не желае да гради бъдеще с ищеца и няма изгледи за подобряване отношенията между съпрузите и за заживяването им отново съвместно като семейство.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Предявен е брачен иск с правно основание чл. 49, ал. 1 от СК, съединен служебно, на основание чл. 322, ал. 2 от ГПК, с небрачни иски за ползването на семейното жилище, издръжката между съпрузите и фамилното име.

С конститутивния иск по чл. 49, ал. 1 от СК всеки съпруг упражнява своето лично преобразуващо субективно право да иска прекратяване на брака по съдебен ред на основания, възникнали след сключването му. Правото възниква при дълбоко и непоправимо разстройство на брака. Дълбокото и непоправимо разстройство на брака е такова състояние на брачната връзка, при което напълно липсват нормални отношения между съпрузите, разбирателство, взаимност. Брачната връзка съществува формално, тя е изпразнена от съдържанието, очаквано от закона и добрите нрави. Налице е пълно отрицание на нормалното състояние на брачното правоотношение.

По делото се установи, че брака между страните е дълбоко и непоправимо разстроен, предвид факта, че в отношенията между съпрузите е настъпило трайно отчуждение и липса на желание за запазване на брачния съюз. Страните са нарушили задълженията си за взаимно уважение и разбирателство, както и за съвместно съпругеско съжителство, визирани в чл. 14 и чл. 15 от СК, които обстоятелства в своята съвкупност са довели до фактическа раздяла, която продължава и към настоящия момент. От показанията на свид. Мария Г. се установява, че съпрузите от лятото на 2022 г. не живеят заедно и не поддържат отношения, че липсва уважение помежду им и чувствата им са изстинали, както и че ответницата не иска да се среща с ищеца и не желае да гради бъдеще с него. Разстройството на брака съдът

квалифицира като непоправимо, тъй като същото е трайно и е невъзможно да бъде преодоляно. Брачната връзка е невъзвратно изпразнена от предписаното ѝ от закона и добрите нрави съдържание. Между страните не съществува физическа и духовна близост, изчезнали са любовта, взаимността, разбирателството, топлотата в отношенията им, характерни за брачната връзка и бракът им съществува формално, което не е в интерес както на съпрузите, така и на обществото.

При така установените правнорелевантни факти съдът намира, че предявения иск с правна квалификация чл. 49, ал. 1 от СК се явява основателен и следва да бъде уважен, като бракът между страните бъде прекратен с развод.

По вината за дълбокото и непоправимо разстройство на брака:

Разпоредбата на чл. 49, ал. 3 от СК предвижда, че съда се произнася по въпроса за вината за разстройството на брака, само ако някой от съпрузите е поискал това. В случая съдът не обсъжда въпроса за вината, тъй като ищецът изрично е заявил, че не желае да се издирват мотивите за прекратяване на брака, респ. че не желае съдът да се произнася относно вината. Искане за подобно произнасяне не е направено и от ответницата.

Съгласно чл. 322, ал. 2, изр. второ от ГПК с иска за развод задължително се предявяват и разглеждат небрачните иски за упражняване на родителските права, личните отношения и издръжката на децата, ползването на семейното жилище, издръжката между съпрузите и фамилното име.

В случая въпросът относно упражняването на родителските права, личните отношения и издръжка на децата не подлежи на уреждане, тъй като страните нямат родени от брака деца, нито осиновени такива.

Съгласно чл. 56, ал. 1 от СК при допускане на развода, когато семейното жилище не може да се ползва поотделно от двамата съпрузи, съдът предоставя ползването му на единия от тях, ако той е поискал това и има жилищна нужда. Когато от брака има ненавършили пълнолетие деца, съдът служебно се произнася за ползването на семейното жилище.

В случая е безспорно между страните, че нямат семейното жилище. Ето защо въпросът относно ползването на семейното жилище не подлежи на уреждане.

Имуществени претенции, включително и за издръжка между съпрузите не са предявени. Доколкото страните не претендират издръжка един от друг, то съдът не дължи произнасяне и по този въпрос.

Относно фамилното име:

Съгласно чл. 326 от ГПК, в решението, с което се допуска разводът, съдът разрешава и въпроса за фамилното име, което съпрузите ще могат да носят за в бъдеще.

Според чл. 53 от СК след развода съпругът може да възстанови фамилното си име преди този брак. Само от волята на ответницата зависи дали ще възстанови предбрачното си фамилно име или ще запази фамилното си име, което е израз на законова закрила на абсолютното субективно право на име на всяко физическо лице.

В настоящия случай, от представения по делото препис-извлечение на акт за сключен граждански брак, по безспорен начин се установява, че ответницата е променила фамилното си име при сключване на брака. Същата изрично заявява, че желае след прекратяване на брака да носи предбрачното с и фамилно име „Веселинова“. Ето защо искането на ответницата за възстановяване на фамилното ѝ име преди брака е основателно и следва да бъде постановено след прекратяване на брака същата да носи предбрачното си фамилно име „Веселинова“.

По разноските:

Съгласно чл. 329, ал. 1, изр. 2 от ГПК при липса на установена по делото вина на съпрузите или при обща вина за прекратяване на брака разноските остават в тежест на всеки от тях, както са ги направили. Поради това платената първоначална държавна такса за завеждане на исковата молба следва да остане в тежест на страната, която я е заплатила – в случая ищеца.

Страните не претендират разноски, поради което, а и с оглед липсата на произнасяне по въпроса за вината, такива не им се следват.

Предвид изхода на делото всяка една от страните следва да заплати по сметка на Районен съд - Пещера по 25 лв. - окончателна държавна такса при решаване на делото по иска за развод, съгласно чл. 6, т. 2 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по реда на ГПК.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА С РАЗВОД ГРАЖДАНСКИЯ БРАК между М. А. Г., ЕГН *****, с адрес: с. Исперихово, общ. Брацигово, обл. Пазарджик, ул. „Тридесета“ № 17 и Е. Е. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. Пазарджик, ул. „Луда Яна“ № 80, сключен на 27.08.2019 г. в с. Исперихово, общ. Брацигово, обл. Пазарджик, за което е съставен Акт за сключен граждански брак № 0010/27.08.2019 г. в с. Исперихово, общ. Брацигово, обл. Пазарджик, като **ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЕН**, на основание чл. 49, ал. 1 от СК, без произнасяне на съда по въпроса за вината, съгласно чл. 49, ал. 3 от СК.

ПОСТАНОВЯВА на основание чл. 326 от ГПК във вр. чл. 53 от СК след прекратяване на брака ответницата Е. Е. Г., ЕГН *****, да носи

предбрачното си фамилно име „**Веселинова**“.

ОСЪЖДА М. А. Г., ЕГН *****, с адрес: с. Исперихово, общ. Брацигово, обл. Пазарджик, ул. „Тридесета“ № 17, да заплати по сметка на Районен съд – Пещера, сумата в размер на 25,00 лв. – държавна такса при решаване на делото по иска за развод.

ОСЪЖДА Е. Е. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Пазарджик, ул. „Луда Яна“ № 80, да заплати по сметка на Районен съд – Пещера, сумата в размер на 25,00 лв. - държавна такса при решаване на делото по иска за развод.

Решението може да се обжалва пред Окръжен съд - Пазарджик в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Пещера: _____